Argumentari sobre la nació catalana - Catalunya

Autor:
Data de publicació: 11-08-2018

Voltaire sobre Catalunya (1751):
"Catalunya és un dels països més fèrtils de la terra i dels més ben situats. Regada per bells rius, rierols i fonts, tant com la vella i la nova Castella estan privades d'ells, produeix tot l'indispensable per a les necessitats de l'home i tot el que pot afalagar els seus desitjos: arbres, grans, fruits i llegums de totes classes. Barcelona és un dels més bells ports d'Europa, i el país proporciona tot el necessari per a la construcció dels navilis. les seves muntanyes estan plenes de pedreres de marbre, de jaspi, de cristall de roca, i fins es troben també moltes pedres precioses. Les mines de ferro, d'estany, de plom, d'alum, de sulfats són abundants; la costa oriental produeix corall. Catalunya, en fi, pot prescindir de l'univers sencer, i els seus veïns no poden prescindir-ne.

INTERESSANTS TEXTOS ESTRANGERS ANTICS SOBRE CATALUNYA: INDEPENDÈNCIA, LLIBERTAT, ECONOMIA, COSTUMS ...
Diego de Saavedra Fajardo (1584 - 1648), escriptor i diplomàtic. Bogeries d'Europa. / Diàleg posthumo de don Diego Saavedra Fajardo. 1748.

"... cap província gaudia majors béns ni més feliç llibertat que Catalunya, perquè ella era propietària de si mateixa, es governava pels seus propis furs, estils i costums ... (El rei) no li imposava tributs ni l'obligava a assistències -si alguna li donava Catalunya, eren donatius, concedits per graciosa llibertat, no per constrenyiment. Si li enviaven comissaris, representaven l'autoritat d'ambaixadors. Les seves ordres (del rei) no eren mandats, sinó proposicions. (...) hi no representava la majestat del rei, sinó la del comte, i fins i tot en moltes coses es podia dubtar si era senyor o ciutadà de Barcelona ... "

Pierre de Marca, historiador i arquebisbe francès, (1594-1662). Va ser enviat del rei Lluís XIV de França durant l'administració francesa del Principat de Catalunya de la Guerra dels Segadors. En 1656 se li va confiar la missió de delimitar la nova frontera sorgida del Tractat de els Pirineus en la Conferència de Ceret.

"Els catalans, uns i altres, rics i pobres, joves i grans; somien amb una independència i llibertat absoluta, amb un govern que els sigui propi".

Roger de Bossost, baró d 'Espenan, militar francès del s.XVII. Informe de 10 d'agost de 1640.

"Els catalans es volen alliberar de la monarquia espanyola i fer del seu país una República de la que Barcelona sigui seu cap"

Nicolas de Fer (francès), (1646-1720) va ser un dels grans productors de mapes del segle XVII. 1706

"Els catalans són treballadors, forts i espirituals, són amants de la independència i pateixen amb la dominació dels seus veïns".

Louis Li Gendre (1655-1733), historiador, canonge de Notre-Dame de Paris.

"Els catalans, gelosos de les seves llibertats, s'acabaven de rebel·lar. El rei d'Espanya els havia instal·lat a la força les casernes d'hivern de les seves tropes, a més d'impostos i noves lleis, totes elles contràries a les seves antigues lleis, segons les quals aquesta Província es governava com un Estat lliure des de feia molt de temps: els catalans tenien ambaixadors a la mateixa cort del seu Rei, i no obeïen les seves ordres si aquestes no eren conformes als Usos i Costums del seu País ".
Nouvelle histoire de France depuis Pharamond jusqu'à ce jour (Musier, Paris, 1699)

Voltaire (François Marie Arouet), França, 1694-1778. Escriptor i filòsof, pare del enciclopedisme francès.

Dins la seva àmplia obra va escriure un llibre sobre el Rei Sol que va titular Le Siècle de Louis XIV, en el qual fa referència a la Guerra de Successió ia la lluita dels catalans per les seves llibertats.

Voltaire sobre Catalunya (1751): "Catalunya pot prescindir de l'univers sencer però els seus veïns no poden prescindir d'ella"

"Catalunya és un dels països més fèrtils de la terra i dels més ben situats. Regada per bells rius, rierols i fonts, tant com la vella i la nova Castella estan privades d'ells, produeix tot l'indispensable per a les necessitats de l'home i tot el que pot afalagar els seus desitjos: arbres, grans, fruits i llegums de totes classes. Barcelona és un dels més bells ports d'Europa, i el país proporciona tot el necessari per a la construcció dels navilis. les seves muntanyes estan plenes de pedreres de marbre, de jaspi, de cristall de roca, i fins es troben també moltes pedres precioses. Les mines de ferro, d'estany, de plom, d'alum, de sulfats són abundants; la costa oriental produeix corall. Catalunya, en fi, pot prescindir de l'univers sencer, i els seus veïns no poden prescindir-ne. Lluny de que l'abundància i les delícies dels hagin estovat, els habitants han estat sempre guerrers, i els muntanyencs, sobretot, ferotges. Per o, malgrat el seu valor i de la seva extremat amor per la llibertat, han estat subjugats en tots els temps: els van conquerir els romans, els gots, els vàndals,

els sarracenos.Sacudieron el jou dels sarraïns i es van posar sota la protecció de Carlemany. Van pertànyer a la casa d'Aragó i després a la d'Àustria. Hem vist que sota el govern de Felip IV, irritats pel comte duc d'Olivares, primer ministre, es van lliurar a Lluís XIII en 1640. Se'ls van respectar tots els seus privilegis, sent més ben protegits que súbdits; van entrar de nou a ser domini austríac en 1652; i, en la guerra de successió, es van posar de part de l'arxiduc Carles contra Felip V. La seva obstinada resistència va provar que Felip V, encara que s'havia lliurat del seu competidor, no podia reduir-sol. Lluís XIV, que en els últims temps de la guerra no havia pogut proporcionar al seu nét ni soldats ni vaixells per combatre contra Carlos, el seu rival, se'ls va enviar llavors per combatre contra els seus súbdits rebel·lats. Una esquadra francesa va bloquejar el port de Barcelona, ??i el mariscal de Berwick la va assetjar per terra. La reina d'Anglaterra, més fidel als seus tractats que als interessos del seu país, no va socórrer aquesta ciutat, la qual cosa va indignar els anglesos, que es feien el retret que s'havien fet els romans per haver deixat destruir Sagunt. L'emperador d'Alemanya va prometre inútils socors. Els assetjats es van defensar amb un valor doblat pel fanatisme; els sacerdots, els monjos van anar a les armes ia les trinxeres com si s'hagués tractat d'una guerra de religió. El fantasma de la llibertat dels va fer cas a les proposicions del seu sobirà. Més de cinc-cents eclesiàstics van morir en aquest lloc conlas armes a la mà; podem imaginar-nos fins a quin punt els seus discursos i el seu exemple hauran animat a la gent. Enarborar sobre la bretxa una bandera negra i van sostenir més d'un assalt. Finalment, havent penetrat els assetjadors, els assetjats van seguir lluitant de carrer en carrer; i, retirats
Voltaire, El segle de Lluís XIV (1751) Cap.XXIII

Philip Thicknesse (1719 - 1792), militar i escriptor anglès :

Catalunya és, sens dubte, la província, o principat, millor conreada, la més rica i més industriosa d'Espanya; i el rei, que té el sol sobre el seu barret, (perquè sempre brilla en alguna part dels seus dominis) no té per enorgullir i presumir que pugui igualar Catalunya.
En la meva existència he vist una ciutat en la qual el comerç es dugui a terme amb major esperit i entusiasme: la indolència dels espanyols de Castella, i altres províncies, no s'ha estès mai a aquesta part d'Espanya.
Mai vaig abandonar cap lloc amb més secreta satisfaccción que en deixar Barcelona. A Year 's Journey through France and Part of Spain 1777

Francisco Sebastián Manuel Mariano Nipho i Cagigal (Alcanyís , Aragó , 1719 - Madrid , 1803), periodista aragonès .

"No es dubta que Catalunya paga en tributs, fins i tot fora de les lleis de la proporció, més que qualsevol altra província [...] La indústria i aplicació dels catalans és un dels més grans arguments que es poden fer a les altres províncies d'Espanya, per acusar-los la seva negligència ".

Charles Maurice de Talleyrand-Périgord (París , França , 2 de febrer de 1754 - 17 de maig de 1838) va ser un prelat i diplomàtic francès, duc de Talleyrand-Périgord, príncep de Benevento .

"Catalunya és la menys espanyola de totes les províncies d'Espanya"

Daniel Gotthilf Moldenhawer (1753 - 1823), filòleg, teòleg, bibliòfil germano-danès. Director de la Biblioteca Reial de Dinamarca.

Barcelona 1714, les tropes ocupants de Felip V cremen banderes i pavellons de Catalunya i la ciutat.

by Quico Ventalló

"La major part dels manuscrits (de la Real Biblioteca de Madrid) procedien de Catalunya; pel fet que consideraven sediciosos als catalans, quan van destruir i saquejar els palaus dels seus nobles, van enviar llibres i manuscrits a Madrid".

La Principauté de Catalogne. Österreichisches Staastarchiv. Viena. Spanien Varia, 80. Document d'autor Itàlia. Trieste. 1765.

Mercat del Born. Barcelona. S.XVIII ..

"Els catalans són una nació laboriosa, plena de coratge, honor i amor a la llibertat. Sovint han albergat, a exemple dels holandesos, la idea d'esdevenir independents. Avui mateix veiem evidències de la seva indústria ofegada per impostos que la s'aixafen i per la rudesa i duresa amb què són governats (per Espanya). Referent al seu coratge, van donar proves espectaculars del mateix durant tota la guerra de Successió espanyola. Els habitants de Barcelona es mantenen encara fidels a la memòria de l'Emperador Carles (de Aústria), de qui conserven en els seus soterráneos i caves retrats il·luminats per llums posades al seu voltant. Quan els catalans poden oblidar una mica l'opressió sota la qual gemeguen, són alegres per naturalesa. Catalunya és una nació amb molt d'enginy i molt industriosa. Un estranger que no conegués un altre punt d'Espanya, si entrés per Barcelona, ??i jutgés per aquesta ciutat a tots els habitants d'aquest vast regne, els creuria la gent més laboriosa del món . Després de la reducció i submissió del Principat de Catalunya, perviu encara alguna ombra de la seva antiga llibertat "

Maximilien Sébastien Foy, (1775 - 1825), general de divisió del Primer Imperi francès, estadista i escriptor.